

Schiller Instituttet

Nyhedsorientering fra januar 2010

PÅ VEJ MOD EN 4-MAGTS AFTALE FOR ET NYT KREDITSYSTEM

DEN NYE VERDENSORDEN EFTER KLIMATOPMØDET

På Schiller Instituttets første møde i 2010 den 7. januar, perspektiverede den danske formand Tom Gillesberg situationen Danmark befinder sig i, efter at Kina og Indien på klimakonferencen spændte ben for briternes og EU's dagsorden for at ophæve national suverænitet og forhindre økonomisk udvikling og befolkningstilvækst. Verdens magtcenter er nu flyttet fra Atlanten til Stillehavet, og spørgsmålet er, om USA går med i alliancen mellem Kina, Indien og Rusland, og sikrer en global LaRoucheplan for økonomisk opbygning. Skal vi i Danmark komme i gang med infrastrukturprojekter og økonomisk opbygning, i stedet for at lade os narre til at tro, at den økonomiske krise kan besejres med forbrugsfest og grønne jobs? Hele mødet, inklusive diskussion, kan ses og høres på www.schillerinstitut.dk/radioschiller148.html.

God aften og velkommen til 2010, som tegner til at blive et afgørende år, om ikke afgørelsens år, og som forhåbentlig vil blive en fortsættelse af det, der skete i slutningen af 2009, hvor det var frygteligt tæt på at gå rigtig galt, men hvor den heroiske indsats fra få, men meget stålsatte mennesker, faktisk betød, at der er lagt et fundament til en dramatisk, turbulent og revolutionær omvæltning i 2010, som giver rigtigt stort håb for hele menneskeheden.

Vi havde jo her i København topmødet COP15 ude i Bella Centret, som, hvis det var blevet til det der var tænkt, ville har været en skamstøtte over København, over Danmark. At det var her, hvor man med svindel og bedrag fik

gennemtvunget et globalt diktatur, som lagde hele menneskeheden i lænker i lang tid fremover, og som ville have gjort, at børn og børnebørn til de generationer der er i live i dag, ville have forbandet København og danskerne til evig tid. Noget i den stil. Men, som I alle ved, så gik det ikke helt sådan, selv om det endnu ikke er gået op for de fleste, hvor galt det var ved at gå, og hvor godt det faktisk var, det der skete. I høj grad pga. vores indsats, både inden topmødet, ja, faktisk i 40 år op til det, men også specielt ved nogle ganske bestemte begivenheder, som vi var involveret i, i løbet af det seneste års tid. Og også, grundet den intervention vi, med spydspids her i Schiller Instituttet i Danmark, med

**KONTAKT OS: SANKT KNUDS VEJ 11, KLD. TV., 1903 FREDERIKSBERG C
35 43 00 33 • SI@SCHILLERINSTITUT.DK • WWW.SCHILLERINSTITUT.DK**

vores kontor her i København, faktisk gjorde under topmødet, så blev denne pseudodagsorden, der var lagt op til – nemlig at nu skulle hele verdens ledere mødes for at diskutere, hvordan vi med en ny klimadagsorden, en diskussion om klimaforandringer og en bindende aftale, og det ene og det andet, som kunne forhindre, at jorden nu ville gå under pga. menneskeskabte klimaulykker – et totalt fupnummer. Det afslørede vi.

Klimasvindlen

Vi var på plads fra dag ét. Vi kunne ikke komme ind på selve konferencen. Vi blev ikke akkrediteret til det. Om det bare var pga. det almene kaos, eller fordi man bevidst vil holde os ude, det vil vi aldrig vide. Men vi var på plads fra dag ét ude foran Bella Centret, ude hvor alle folk ankom til de her ting, specielt ved Metrostationen. For mellem en tredjedel og halvdelen af dem der ankom, kom faktisk med Metroen, og mange kom med taxa lige ved siden af, som vi derfor også kunne tale med. Så vi sørgede for, fra dag ét, at de folk, der gik ind på mødet, havde flyvesedler i hånden, der advarede om, hvad der var den virkelige dagsorden. At, som det blev tydeligt vist gennem Klimagate, så var det svindel og bedrag at sige, at der er menneskeskabte klimaforandringer.

Jo, der er klimaforandringer, det har der altid været, det vil der altid være. Men der er ikke en menneskeskabt global opvarmning af kloden, som alle der har været uden for døren her i København, eller i Beijing, eller i Stockholm, eller i Norge, eller i Berlin, eller et hvilket som helst sted på den nordlige halvkugle, faktisk kan føle lige nu. Det er ekstremt koldt derude. Faktisk, så føles det lidt, som om vi er på vej til en ny istid, som måske også er tilfældet.

Hvor kom så det her med menneskeskabt global opvarmning fra? Svindel og bedrag. Fabrikeret forskning med en skjult politisk dagsorden, som vi klart lagde det frem for de delegerede, der trådte ind på konferencen her i København: Nemlig at man vil sige, at mennesket står bag klimaforandringerne. At det må ophøre, og at den menneskelige aktivitet her på kloden derfor må reduceres. Det var noget, der i første omgang ville betyde, at man sænkede CO₂-udslippene fra menneskelig aktivitet, men at der i virkeligheden kun var én løsning, nemlig at reducere de menneskelige aktiviteter, at reducere den menneskelige befolkning.

Det var den egentlige dagsorden, som blev fremlagt i diskussioner bag facaden fra Storbritannien, som det også blev fremlagt fra højeste sted af den britiske dronning i Trinidad og Tobago, da man havde et stort møde [i Det britiske Statsråd] kort tid inden. Og som det igen og igen er blevet fremlagt af den britiske prinsgemal prins Philip: At vi skal reducere jordens befolkning til under to mia. mennesker. Vi sagde, at det er dagsordenen, og at det her må stoppes.

I stedet for skal vi have en global økonomisk opbygningsplan. Det er LaRoucheplanen. Den er klar. Vi kan ikke redde det nuværende kollapsende finanssystem, men vi kan redde verden og verdens befolkning gennem en sådan økonomisk opbygning. Og nøglen til det er at Kina, Indien, Rusland og USA står sammen om en ny 4-magts aftale og skaber et nyt system.

Verdens nye magtcentrum

Og det var faktisk delvist, hvad der skete på konferencen i København. Det blev illustreret på topmødet i København, at verdens magtcentrum er flyttet fra Atlanterhavet til Stillehavet. Da den danske statsminister Lars Løkke Rasmussen holdt krisemøde med Barack Obama og alle de europæiske stats- og regeringschefer i de afsluttende timer af konferencen, og man desperat forsøgte at komme op med en aftale, så betød det ingenting, for det forum havde ikke længere nogen magt og indflydelse. Der, hvor det blev afgjort, hvad der ville komme ud af konferencen, det var ved et møde, der fandt sted med Kina, Indien, Brasilien og Sydafrika. Et møde som Obama fik snuset op fandt sted, og hvor han brød ind som en anden Rambo og sagde: »I kan ikke sidde her og have et hemmeligt møde. Jeg vil være med.« Og så satte han sig ned med de fire, og lavede den aftale, som senere blev aftalen fra

Alliancen mellem verdens to folkerigeste lande holdt stand ved topmødet i København og skabte en ny verdensorden. Her ses Indiens statsminister Manmohan Singh og Kinas statsminister Wen Jiabao på et forberedende klimamøde.

København. Uden at et eneste europæiske land var til stede.

En deltager: »Hvad med Rusland?«

TG: Rusland var allerede taget hjem på daværende tidspunkt. Det er en anden historie. Ikke fordi de tror på global opvarmning, for det gør de ikke. De synes, at det ville være fint, hvis det blev varmere. Sibirien er frygteligt koldt. De vil gerne have det varmere. Men fordi Rusland lavede opgørelsen om de her CO₂-kvotaer, da de havde en masse industri, som man ikke har i dag, så har de et kæmpe overskud af CO₂-kvotaer. Så hvis man lavede en sådan CO₂-

begrænsning og et aftale- og kvotasystem, så ville de sidde de næste 100 år og sælge kvotaer og tjene kassen på det. Derfor var Rusland ikke med.

Men Rusland var ikke desto mindre med i baggrunden, fordi man allerede inden da, gennem et tæt samarbejde både med Kina og Indien, havde markeret, at man vil have en ny verdensorden. Det kommer jeg tilbage til.

Men EU, de europæiske lande, bestemmer ikke noget mere. USA bestemte noget, gennem at sætte sig sammen med Kina og Indien. Hvilket ikke var, hvad der skete, da Obama ankom. Dem, der kan huske det, vil vide, at han kom ind og holdt en tale, som var ét stort angreb på Kina. Men da han forlod konferencen, var det efter at han havde sat sig ned med Kina og Indien, og lavet en aftale, fordi det er der, magten ligger.

Og det Kina og Indien satte igennem, grunden til at der ikke blev den aftale som man her i Danmark i medierne har snakket om i det seneste år, var at Kina og Indien sagde nej til afgivelse af national suverænitet. De vil ikke have en verdensregering, hvor der sidder nogle EU-bureaukrater og andre bureaukrater, og skal diktere de forskellige landes udvikling. De insisterede på, at de, som alle andre lande, skal have ret til udvikling, skal have ret til en fremtid for deres befolkning. De insisterede på, at det skal være slut med teknologisk apartheid, hvor det kun er nogle lande, der skal have den fine teknologi, og andre lande ikke må få lov til at bruge den, som f.eks. kernekraft og lignende ting.

Og de forstod, i høj grad også med vores indsats tror jeg – stadig flere lande og delegerede, der var til stede under konferencen, forstod, som de nok ikke havde set det fra begyndelsen – at det her drejede sig om den britiske dagsorden for befolkningsbegrænsning, specielt i de fattige lande i verden, og det ville man ikke være med til. At det den aftale, som EU havde lagt op til, ville betyde, i princippet var en verdensregering. Et nyt internationalt imperium, i lighed med det man havde med Det britiske Imperium og lignende imperier i fortiden. Og det var det, størstedelen af verden sagde nej til.

Hvorfor er det, at EU pludselig er blevet irrelevant? Det er fordi EU gennem grøn idioti, gennem klimaovertro og andet nonsens, gennem en total mangel på brug af den fornuft, man egentlig burde være i besiddelse af, har etableret en eller anden form for selvmordskult, hvor man ødelægger alt det, der er blevet bygget op gennem mange generationer her i Europa. Så er det, at resten af verden siger: »Den lemonade har vi ikke lyst til at drikke. Hvis I vil have jeres egen selvmordskult, ok, værsgo. Vi vil bare ikke være med.«

LaRouches rolle

Grunden til at det gik som det gik, var ikke bare pga. det, der foregik i de timer og dage derude i Bella Centret. Vi spillede faktisk også, som international organisation, en afgørende rolle allerede inden, udover det vi har lavet i de sidste mange år ved at sprede vigtige ideer. Bl.a. gennem at Lyndon LaRouche her i efteråret, på en tale [ved en konference i Rhodos], som var arrangeret som et dialogmøde mellem civilisationerne, arrangeret i høj grad af visse kredse i Indien og Rusland, og også Grækenland. Der holdt Lyndon LaRouche en tale, hvor han fremlagde sin idé om en 4-magts aftale. Om at fremtiden for verden her og nu er et samarbejde mellem USA, Rusland, Kina og Indien, om at etablere et nyt globalt finanssystem, et kreditsystem. Og om at sætte en ny dagsorden, således at der er en vej ud, ikke bare for de fire lande, men for hele verden.

Og i kølvandet på den tale, og de mange andre møder der fandt sted på Rhodos, også med ledende kredse fra Rusland, så blev der etableret et nyt samarbejde mellem Rusland og Kina, hvor Kina besluttede sig for at bruge en stor del af deres valutaeserver på opbygning

Den amerikanske statsmand Lyndon LaRouche fremlagde forslaget til en 4-magts aftale på Rhodos i efteråret og det blev først fulgt op af et tæt samarbejde mellem Rusland og Kina, og nu mellem Kina og Indien.

af infrastrukturen i Rusland. Og hvor Rusland samtidigt ville bruge en del af sin videnskabelige kapacitet på en stor satsning på kernekraft i Kina. Og hvor man fra begge landes side sagde, at det her ligesom er en prøveaftale. Vi laver det her, men det samarbejde, det skal udbygges, det skal blive meget, meget større. Rusland har en stor videnskabelig kapacitet. De har også et kæmpe land med enorme mængder råstoffer i Sibirien, men de har meget få mennesker. Kineserne har ingen råstoffer, men de har rigtig mange mennesker, og lige nu også rigtig store valutaeserver, og et rigtig stort produktionsapparat. Det er det, man blev enige om at integrere.

Og så snart det var på plads, så sagde Indien: »Vi vil også være med.« Også på trods af et historisk meget anstrengt forhold mellem Kina og Indien, hvor Indien gjorde alt hvad de kunne for at genere Kina, gennem at støtte Dalai Lama og alle mulige forskellige ting, og Kina omvendt var dem, der støttede Pakistan mod Indien osv. osv. »Alt det der«, sagde man, »lad det være historie. Vi har brug for et samarbejde nu. Vi er verdens to største befolkninger. Sammen repræsenterer Kina og Indien 2,5 mia. mennesker. Vi er de to lande, som også har de største befolkninger i verden, der er underudviklede. Det er denne dagsorden, vi skal stå sammen om at løse.« Det var det, man var blevet enige om, og hvor man inden København-topmødet havde tætte forhandlinger sammen med Brasilien og Sydafrika og sagde: »Nu skal vi udviklingslande sætte dagsordenen.« Su-

dan var med som leder af G77-gruppen.

Det, der så skete i København, var at man ikke gav sig. At på trods af alle trusler, på trods af alle løfter, på trods af forsøget på at lave separate aftaler, så stod man sammen. Og derigennem blev det etableret, at verden nu har et nyt magtcentrum.

Denne alliance mellem Kina, Indien, og også Rusland, deres forhold til USA er det, som definerer, hvor verden går hen. Og hvis vi i EU, hvis vi her i Europa, har besluttet os for at begå kollektivt selvmord, gennem at rende rundt med grøn ideologi og det ene og det andet, og sige »Vi vil ikke have kernekraft. Vi vil ikke have udvikling. Vi vil ikke have industri.« Jamen så har de ikke tænkt sig at marchere med.

Kernekraft og udvikling

Allerede i kølvandet på København så bliver der, for hver uge der går, lavet nye aftaler. Om kinesisk engagement i Afrika med at bygge jernbanelinjer, højhastighedsjernbanelinjer. I Malaysia, i alle mulige forskellige lande, er man i gang med at se på det: Hvordan kan man bygge højhastighedsjernbanelinjer? Hvordan kan man bygge kernekraftværker? Hvordan kan man have økonomiske udvikling, store projekter? Og Kina sidder meget centralt i det her. Men hvor andre lande i Asien derfor også går med, som f.eks. Sydkorea.

Sydkorea har netop annonceret, at de vil bygge fire kernekraftværker til De Forenede Arabiske Emirater. Og de gjorde opmærksom på, at det er lidt af et gennembrud, for da de i 1971 fik deres første kernekraftværk, så var det alt sammen udenlandsk teknologi. Det var amerikanske ingeniører, der kom og byggede det. De vidste ikke, hvordan det fungerede, det var højt over hovedet på dem. Nu kan de selv bygge dem. Nu kan de selv eksportere dem. Og de har ikke tænkt sig, at det skal være en engangsforeteelse. De har annonceret, at fra 2012 vil de have et videnskabsakademi, som udelukkende vil beskæftige sig med forskning i kernekraft og udvikling af ingeniører til det. Både folk fra Sydkorea og udlandet – de sagde, at der skal uddannes 100 mand fra akademiet [om året], og at de regner med, at halvdelen vil være udlændinge.

Der er et momentum i Rusland og Kina, og i Indien, i det her samarbejde. Og det store afgørende spørgsmål er så: Hvornår kommer USA med?

Til det skal man så lægge, at lige nu står så her i Danmark, som alle andre steder i den vestlige verden, de samme folk, som har bildt befolkningen ind, at der er global opvarmning, og at det er pissevarmt udenfor, og at vi godt kan sende isbryderne på pension, fordi vi aldrig får isvinter og kulde igen her i Danmark. De samme folk som sagde, at økonomien gik fint, og der er ikke nogle problemer, og at hvis man bare har nok spekulationsbobler og stigende boligpriser, så bliver vi alle sammen rige til evig tid.

Deltager: »Og så kan vi købe hele verden, som Thor Pedersen sagde for tre år siden.«

TG: »Og så kan vi købe hele verden.« De samme folk

siger: »Der var godt nok et økonomisk bump på vejen. Der var godt nok en økonomisk krise, men den har vi taget os af. Vi har nu pumpet så mange penge ud, at det blot var et bump på vejen. Den danske bruttonationalprodukt steg faktisk i tredje kvartal, så nu er vi på vej fremad igen, og det er bare et spørgsmål om tid, så går alt godt.«

Og det er lige så holdbart, som teorien om global opvarmning og teorien om, at vi kommer til at købe hele verden for de stigende danske boligpriser.

Statsbankerotter

Den fase vi er på vej ind i nu, det er statsbankerotter. Det er nationer, som går nedentom og hjem, fordi de ikke kan betale den gæld, som de har, hvilket er en langt mere alvorlig sag, end når banker går nedentom og hjem. Og så er spørgsmålet, hvordan forholder man sig til det? Hvad er prioriteringsrækkefølgen? Hvis et land er truet af at gå nedentom og hjem, hvad er så vigtigt? Er det vigtigt, at de betaler deres kreditorer, så de klarer sig helskindet igennem, eller er det vigtigt, at landet og dets befolkning overlever?

Allerede her i slutningen af sidste år kom det op i Letland. For de marcherede med i boblen, så at sige. Så gik de ned med et brag og har nu 20% arbejdsløshed, og regner med et fald i økonomien på 18% i år. Derfor havde de i desperation bedt om hjælp fra EU, og så havde EU sagt, at de kunne godt arrangere noget, også med IMF, nogle hjælpepakker osv. »Betingelsen er bare, at I skal lave drakoniske nedskæringer i jeres økonomi.« Og man fik Letlands regering til at vedtage nedskæringer på 10-70% i pensionerne til befolkningen, dem der skulle have folkepension osv. Ti til halvfjerds procent!

Den 21. december besluttede Letlands forfatningsdomstol, at det er ulovligt – at det har en regering ikke lov til at gøre. Det er forbudt. Det er imod det almene vel. Man pålægger regeringen, senest til marts at genudbetale pensionerne, som det var lovet på forhånd, samt at man over de næste par år skal betale de penge tilbage, man har tilbageholdt. Og det betyder så, at hele den hjælpepakke på 7,5 mia. euro – Letland er ikke et stort land, kun 1,8 millioner mennesker – hvad sker der så med den? Vil EU stadigvæk stå fast på den, eller skal den genforhandles? Hvad sker der i det hele taget?

Island: Hvem skal reddes?

Det samme fik vi så her i de sidste par dage i Island. At [den islandske præsident] Olufur Ragnar Grimsson (en grimme karl, er der nogle der ville sige), han gjorde det utænkelige. Man havde fået det islandske Alting til at vedtage, med 33 stemmer mod 30, hvilket ikke er et særligt stort flertal for så vigtig en ting, men ikke desto mindre: Man pressede dem til at vedtage en lov, som sagde, at hele den islandske befolkning til evig tid hæfter for de tab, som var opstået, da de islandske banker, specielt den her Icesave, som havde mange kunder i England og Holland, gik ned med et brag.

Det var nogle spekulanter, som byggede den her bank,

som samarbejdede med den britiske regering, om at lokke briterne, og mange britiske kommuner osv., til at sætte deres penge i den her bank Icesave, fordi den havde en høj rente. Så gik banken ned med et brag, og så siger man: »Det skal den islandske befolkning hæfte for til evig tid.«

Det, der skete, var for at redde alle de folk, som havde penge i klemme i de her banker, som havde sat penge i den her bank for at få en høj rente, ren spekulation. Hvorfor skal britiske og hollandske bankkunder sætte penge i en islandsk bank? Fordi der var en høj rente, og fordi den britiske regering rådede til det – spekulation. Sådan et albansk pyramidespil.

Spørgsmål: »Hvor mange penge drejer det sig om?«

TG: Det drejer sig om 28 mia. danske kroner. Så den britiske og hollandske regering sagde: »Vi går ind og dækker alle kundernes tab. De skal have tillid til det her. Og så må Island så bare give os pengene tilbage – Island som stat.« Og Island lavede så en aftale den 28. august, som egentlig var frygtelig

nok i sig selv, fordi hvis en bank går ned og skylder penge væk, så er den det, man kalder bankerot, og så burde historien egentlig slutte der. Banken er bankerot. Det er ærgerligt for dem, der har sat penge i banken. De skulle have tænkt på, at det var en usikker bank. Det kan være, at det var derfor, man fik en høj rente. Så skulle man egentlig have sat den under konkursbehandling. Så må man tage tingene derfra. Det har ikke noget med Island at gøre, den islandske stat eller den islandske befolkning.

Det gjorde man ikke. Under pres fra Holland og fra England specielt, men også fra den internationale finansverden, sagde man, at Island må påtage sig de her forpligtelser. Det var en islandsk bank, så det må de gøre. Hvis ikke de gør det, så vil de ikke få nogen hjælp fra IMF eller fra EU eller andre. Så vil den danske nationalbank ikke udstede lån, som den har gjort det nu. Så vil de være en paria, ingen vil have noget at gøre med.

Derfor, gik man med på en aftale om at betale det her tilbage, men der var nogle begrænsninger [i det, det islandske Alting gik med til]. Der var en begrænsning, som sagde, at man maksimalt måtte bruge 6% af bruttonationalproduktet hvert år på gældsbetalingen, til tilbagebetaling. Og hvis der ikke var vækst i bruttonationalproduktet, så skulle man ikke betale. Og hvis det så viste sig i år 2024, at man ikke havde fået det hele tilbagebetalt, så ville resten blive

afskrevet.

Den aftale havde man lavet. Om det sagde England og Holland, »Det er ikke godt nok.« Derfor river vi den i stykker. Vi vil have en ny aftale, og den nye aftale skal i stedet fjerne de her begrænsninger og bare sige, at enhver islænding til evig tid er ansvarlig for at betale gælden tilbage. Men ikke nok med det. Vi lægger en rente på gælden på 5,5%, hvilket er imponerende i forhold til, at diskontoen lige nu er 1%. Det vil sige, at Island aldrig vil kunne betale renterne på gælden. Og så kunne de bare være med til at betale, og betale, og betale i al evighed.

Der er stærke protester fra befolkningen på Island imod at blive gældsatte til evig tid for at dække spekulanternes tab. Skal Island og befolkningens velfærd komme først eller finansverdens? Det spørgsmål gælder ikke bare Island.

Det er 90.000 danske kroner per islænding. Men dertil hører jo så, at islændingenes privatøkonomi ligger i ruiner. De har alle sammen deres egne private lån, som de tog i euro til at købe huse for og alt muligt andet. Der er ikke noget at tage af der. Plus selvfølgelig at økonomien er kollapsedet. Og så sagde man, at hvis ikke I går med på det her, så vil de lån, I har fået fra IMF for 17

mia. kr., også falde væk.

Det var det som den islandske præsident sagde, efter at der var blevet afleveret 60.000 underskrifter fra en befolkning på under 400.000, en anselig del af befolkningen, så sagde han, for bare anden gang i Islands historie: »Jeg kan ikke bare skrive under på den her lov. Det her må ud til en folkeafstemning i befolkningen, så kan man selv tage stilling til det.« Det er det, som skal til folkeafstemning den 20. februar.

Der er selvfølgelig nogle, der er bekymrede, for som det ser ud lige nu, så har flertallet af befolkning ikke lyst til personligt at hæfte for den her gæld i al evighed. Og det forstår man så sandelig godt.

Befolkningen må komme først

Det princip, der derfor her er sat på spidsen, det er: Hvad er vigtigst? Er det befolkningens ve og vel? Er det Islands fortsatte eksistens som nation? Eller er det de private finansinteresser, som måtte have penge i klemme, som skal reddes? Det er det egentlige spørgsmål. Og det er noget principielt, grunden til, at man ikke bare siger: »For pokker, det er 28 mia. kroner, så vi afskriver det.« Grunden til, at man ikke bare gør det er, at hvis Island slipper af sted med ikke at betale, hvad så med alle de andre?

fortsættes side 8

1. Konkursreorganisering

I stedet for at gældsætte verdens lande med en stadig strøm af hjælpepakker til den finansielle verden, må insolvente finansinstitutioner og hele det internationale finanssystem sættes under konkursbehandling. Den amerikanske centralbank, Federal Reserve, må konverteres til en nationalbank efter Alexander Hamiltons forbillede, der gør det muligt at skabe national kredit til økonomisk genopbygning.

Som det skete med Glass/Steagall-lovgivningen under præsident Franklin Roosevelt, adskiller man bankverdenens aktiviteter i to dele: Det, der er normal ind- og udlånsvirksomhed, som staten sørger for at holde hånden under, for at sikre at samfundsøkonomien kan fungere. Den anden del, finansiell spekulation, må kun finde sted i særlige investeringsbanker, der ikke får nogen form for statslig garanti, men i stedet et sæt strenge spilleregler for at holde dem i kort snor.

På lignende vis sanerer man hele den finansielle verden. Insolvente institutioner sættes under konkursbehandling, og de fiktive finansielle værdier, f.eks. spekulative finansinstrumenter som derivater og lignende, afskrives.

2. Nødtiltag for at beskytte befolkningen

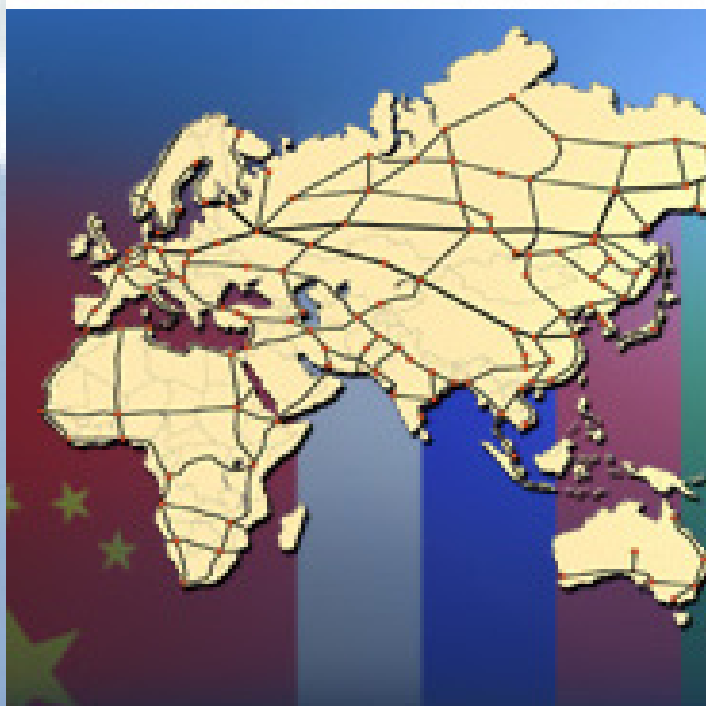
LaRouche fremlagde allerede i 2007 et lovforslag til beskyttelse af boligejere og banker imod det finansielle sammenbrud. Selv om folk ikke længere kunne klare renter og afdrag på deres bolig, skulle de blive boende, og man måtte så nedskrive renter og afdrag til et niveau de kunne klare. Finansinstitutioner, der så kom i klemme, måtte hjælpes under en Glass/Steagall-lovgivning (se pkt. 1). Denne lovgivning må iværksættes omgående.

Obamas dødbringende sundhedsreform skal omgående skrottes, og i stedet for skal de private sundhedsorganisationer, HMO'er, der i dag administrerer en stor del af sundhedsudgifterne, afskaffes. USA skal vende tilbage til det Hill/Burton-system, der i efterkrigstidens USA sørgede for nok sengepladser i alle dele af USA, og som sikrede, at de der ikke havde en privat sygeforsikring, alligevel kunne blive behandlet gratis på offentlige hospitaler. Systemet blev administreret for 2-3% af sundhedsudgifterne i stedet for de knap 30% HMO'erne tager.

LAROUCH

INFRASTRUKTUR •

IND

LaRouche
POLITICAL ACTION COMMITTEE

LEPLANEN

INDUSTRI

LANDBRUG

3. Jobskabelse gennem bygning af store infrastrukturprojekter og et nyt CCC

USA og verden har akut behov for massive investeringer i den grundlæggende økonomiske infrastruktur. Reparation og nybygning af veje, vandprojekter, kloakering, hospitaler, skoler etc. skal suppleres med bygning af nye bro- og tunnelprojekter, og nationale og internationale netværk af magnettoget og højhastighedstog. I USA foreslår LaRouche den omgående skabelse af to millioner jobs gennem en organisation i lighed med Roosevelts »Civilian Conservation Corps«, CCC, hvor unge arbejdsløse i alderen 18-25 blev ansat i nationale projekter, og derigennem blev optrænet til at være en god, velfungerende arbejdskraft, der senere kunne ansættes i mere krævende beskæftigelse.

Der vil ikke blive skabt »grønne jobs«, for de er en belastning, ikke en hjælp, for samfundsøkonomien. I stedet for vindmøller og solfangere vil man satse stort på kernekraftværker, der kan forhindre den energikrise en genrejsning af økonomien ellers vil skabe, og som også sammen med andre højteknologiske produkter er velegnet til at genetablere en fungerende eksport.

4. 4-magts-aftale mellem USA, Kina, Rusland og Indien for en opbygning af verden

I efteråret begyndte Rusland og Kina et tæt samarbejde om bygningen af højhastighedstog og kernekraftværker. I Indien, og andre dele af Asien som Japan og Sydkorea, er man ligeledes begyndt at investere massivt i bygningen af højhastighedstog, magnettoget og kernekraftværker. Kina og andre lande bygger også i Afrika og snart i Sydamerika, og chefen for de russiske jernbaner taler allerede om bygningen af en kommende tunnel under Beringstrædet, der vil forbinde Europa og Asien med Nordamerika.

USA skal gå med i denne proces og samtidigt, sammen med Kina, Rusland og Indien, være kernen i etableringen af et nyt internationalt finanssystem, i form af et kreditsystem efter amerikansk forbillede, med en tilbagevenden til national suverænitet, nationale valutaer, statskreditter og et internationalt fastkursssystem, der gavner opbygning af infrastruktur og produktion, og straffer finansspekulation.

www.larouchepac.com

For mens det her skete på Island, så har EU været på besøg i Grækenland for at danne sig et overblik over: »Hvad gør vi egentlig med den græske økonomi?« De har lige nu et underskud på statsbudgettet på 12%. De må kun have 3%. De er forgældet til op over skorstenen. De skal lave drakoniske nedskæringer, hvis de skal leve op til det, man kræver fra EU's side. Og det vil befolkningen aldrig nogensinde gå med til. Hvad så? Skal man forsøge at gøre det, og så få en situation, der resulterer i et eller andet militærdiktatur? Eller skal man sige »nej«, så må vi jo bare acceptere, at de ikke kan betale, og så må vi finde en eller anden ordning. Hvad er vigtigst: Befolkningens ve og vel eller det at betale sin gæld ligegyldigt hvad?

Og det er ikke kun Grækenland. Det er også Ungarn. Der er også en lang række andre lande. Så er der lande som Spanien, som også er dybt forgældet osv. Og det, der også hører med, er at der også er lande, som er en del af euroen. Det komplicerer tingene en hel del. For i princippet kan de bare trykke eurosedler og dække deres tab, men man kan ikke devaluere euroen. Så man er fanget i et spil, hvor der inden for spillereglerne, som spillereglerne er sat op, ingen løsning er. Og det her er kun begyndelsen. I løbet af året vil vi se land efter land komme i en lignende situation. Og som Lyndon LaRouche allerede sagde for et godt stykke tid siden, er der ingen vej [indenfor det gældende system], ud af det her.

I stedet for at tage land efter land, og gøre det til en stor koncentrationslejr for at betale gælden, med stigende dødelighed, fordi man ikke har råd til sundhedsvæsenet osv., så må man sætte systemet under konkursbehandling.

Så må man lave noget lignende, det man lavede i USA under Roosevelt, en Glass-Steagal-separation af de sunde dele af bankaktiviteterne og de usunde dele. Del det i to. Fjern spekulation fra det, som man holder hånden under.

Så må man lave et nyt kreditsystem, hvor man skaber kreditter til infrastrukturprojekter, til økonomisk opbygning, til at sikre det almene vel på lang sigt.

Og det her er det, som er dagsordenen, grunden til at LaRouche sagde, at det kun vil ske, hvis man har en 4-magts aftale.

EU, kommer lige nu ikke til at gøre det her, for EU er allerede blevet et de facto diktatur. Der er ikke national suverænitæt i nogle af landene. Der er ingen lande, der må gøre noget, der er i dets befolknings eller nationens interesse. Alt sammen er underlagt Lissabon-traktaten her pr. 1. januar. Skal der komme en forandring, så skal den komme udefra.

Slaget om USA

Og det er i den sammenhæng, at slaget om USA er som et slag for verden. Og det er i gang lige nu. Vi [her i Schiller Institutet] har dækket det en hel del. Hvorfor er det, at denne her sundhedsreform er sådan en stor ting i USA? Hvorfor er det, at Obama har sat hele sin prestige ind for at få den igennem? Er det, som medierne her siger, fordi, at der er en masse amerikanere, som i dag er uden sygeforsikring? Som skal have sygeforsikring, så de kan få behandling

når de bliver syge? Og svaret er blankt nej. Det er svindel og bedrag. Det er løgn. Man skal have reformen, fordi man vil reducere udgifterne til den offentlige sygeforsikring med en tredjedel, og det gør man ikke gennem at give en bedre hjælp.

Og de nye forhandlinger, som man nu har ført bag lukkede døre i senatet under ledelse af Harry Reid, de siger faktisk, at alle ikke skal have ret til en gratis sygeforsikring som i Danmark, som nogle tror, det her drejer sig om. Nej, alle skal tvinges til at tegne en privat sygeforsikring, som de selv skal betale. Og hvis de ikke betaler, så skal man gå ind med bøder og tvinge dem til det. Når de så har tegnet en privat sygeforsikring, betyder det så, at de får hjælp, hvis de bliver syge? Nej. Det kan de folk, der har en privat sygeforsikring fortælle lange historier om. Bare fordi man har en forsikring, og man så bliver syg, er ikke det samme som, at når man vil have hjælp, så står sygeforsikring klar til at betale. Det er en lang og meget hård kamp for at få dem til at betale. Fordi hver eneste krone forsikringsselskabet skal betale ud til de syge, det går fra den profit, de skal give til deres aktionærer. Så det er ikke et system, hvor man ligesom bare får. Nej, man skal slås for at få det. Og er du svag, er du ikke virkelig veludrustet til at tage de store opgør, så har du ikke en chance over for de forsikringsselskaber.

Oven i det, så er det hele lagt an på, at kun det, man kalder de effektive hospitaler, skal få penge. De skal få flere penge, mens de ueffektive hospitaler skal få færre penge. Hvad er de ueffektive hospitaler? Jamen det er bl.a. hospitaler, som ligger i fattige områder, hvor de har en masse fattige patienter, som ikke kan betale selv. De er dårlige forretninger. Hvorfor skal staten støtte dårlige forretninger? Så ideen er, at netop de hospitaler straffes. Ligesom det har været i de sidste mange år, hvor man har lukket hospital efter hospital i USA, netop de hospitaler, der tog sig af de fattige. Hospitaler med en dårlig økonomi. Således at der er stadig færre hospitaler at gå til, hvis du ikke har en sygeforsikring i lommen, en god sygeforsikring, eller kan betale selv. Og den proces vil man fortsætte.

Jeg så bare lige her, at der er noget der hedder The Mayo Clinic in Glendale, Arizona. De har mange forskellige hospitaler, der behandler fine folk. Og de sagde så, »Ja, vi vil stadigvæk behandle folk, hvis de kommer med Medicare eller Medicaid, noget offentlig støtte, men for at behandle dem, så skal de betale 250 dollars om året som et gebyr for at få lov til at komme her på vores fine klinik, og så skal de betale 175-400 dollars per besøg.« Pointen er, at selv hvis de kommer med en sygeforsikring, skal de stadigvæk betale [noget] selv, hvilket de ikke kan. Så det er et fupnummer.

Morderisk sundhedsreform

Så har man også i denne lov, som de lige har kørt igennem i senatet, andre ting, som er ret så hårrejsende. Som at man nu vil give hospitalerne ret til at stoppe med at give patienterne mad og drikke, hvis de har været bedøvet et godt stykke tid medicinsk, folk som f.eks. ligger i koma. Så kan hospitalet beslutte: »Der sker ikke rigtig noget. Vi holder op med at give mad og drikke.« »How nice«. Som det britiske

Nice-system. Så dør folk. »Fint. Så sparer vi den udgift.«

Og selvfølgelig er kernen i den her reform noget som hedder IMAB, Independent Medical Advisory Board. Et uafhængigt medicinsk rådgivningsråd, som skal beslutte hvilke behandlinger, man har lov til at få, og hvilke behandlinger, der er for dyre. Og hvor man allerede har sagt, at en lang række af de kræftbehandlingsformer man har i USA i dag, som gør, at amerikanere, der er i behandling, overlever i langt højere grad, end de gør her i Europa og Danmark. Det vil de fjerne, for det er for dyrt.

[Som en yderlig hårrejsende omstændighed har Harry Reid fået proppet ind i senatets version af reformen, efter pres fra Det hvide Hus, at loven om IMAB ikke kan fjernes af et senere flertal i senatet. De skriver direkte at den skal gælde til evig tid. Noget som selvfølgelig ville kræve en ændring af forfatningen, men som man forsøger at få igennem med det nuværende flertal på 60/40 i senatet i et direkte angreb på den amerikanske forfatning.] Det er det, som man vil gøre med den her lov. Det er sundhedsreformen.

Spørgsmål: »Er det vedtaget?«

Den er vedtaget med tre afstemninger i senatet, en midlertidig version, ligesom man har vedtaget en midlertidig version i Repræsentanternes Hus. Og nu skal man have en komité med en delegation fra Repræsentanternes Hus og en fra senatet, der så sætter sig ned og sammen laver den endelige lov, som så skal vedtages.

Så slåskampen er i gang. Det er værd at bide mærke i, at da Obama stillede op til valg på forandringer på alle de her ting, så sagde han: »Vi skal have en sundhedsreform, men, som med alt det andet, når jeg kommer ind, så bliver det helt anderledes. Så skal det ikke være noget med, at folk sidder bag lukkede døre og laver hemmelige aftaler. Så skal alt foregå åbent frem for tv-kameraerne på C-Span.« Og hvis der er noget, der er tilfældet mere end nogensinde i USA's historie, så er det, at under Obama, så har alt været væk fra offentlighedens lys. Man diskuterer det ikke engang i Senatet og Repræsentanternes Hus. Man diskuterer det i hemmelige mødelokaler.

Deltager: »Man har ikke hørt en skid om de aspekter i Danmark!«

TG: Så det er det, som er på dagsordenen, og Lyndon LaRouche har sagt: »Briterne satte alt ind på at få deres dagsorden igennem i København, og det kiksede totalt. De tabte enormt. Nu er alt den kraft ført over på, at gøre det her i USA for at få den her sundhedsreform igennem – få USA knækket på det her. For at få det amerikanske lederskab til at gå imod USA's og den amerikanske befolknings fundamentale interesser på dette punkt.«

Obamas forræderi. Rigsretssag?

Og Lyndon LaRouche kom ud med en udtalelse, som meget kort lyder som følger – som faktisk er meget barsk, som blev skrevet i går. Han siger følgende [under overskriften: Obama: Ensbetydende med forræderi]:

»Jeg lægger her og nu det afgørende eksistentielle spørgsmål på bordet.

Hvad præsident Obama end tror han er i gang med, så har begivenhederne nået et punkt, hvor hans opførsel i forbindelse med den såkaldte »sundhedsreform« må fordømmes som værende ensbetydende med forræderi. Det vil sige, at hans nuværende handlinger er af en sådan karakter i deres effekt, som var de et forsøg på at ødelægge USA på vegne af den manifesterede fjende til vores republiks forfatning, det britiske monarki.

Som det ses i paragrafferne i det afskyvækkende angreb på vores nationale forfatning, som er indeholdt i den foreslåede såkaldte »sundheds«-reform, som er presset igennem Senatet, har præsident Obama og hans medskyldige tvunget en tydeligt anti-konstitutionel lovgivning igennem, som hvis den blev vedtaget, ville betyde en masseordslignende national fremgangsmåde overfor vores befolkning, som sandsynligvis ville medføre et stort antal unødvendige dødsfald blandt vore medborgere, inden man på behørig vis kunne uskadeliggøre denne implicit kriminelle lovgivning.

Det fremlagte bevismateriale indikerer, at det er det monarkis hensigt hastigt at reducere verdens befolkning fra de anslåede 6,7 milliarder levende sjæle i dag til mindre end to milliarder.

Med den nuværende fase af den britiske kampagne imod Kina, er det allerede den klare hensigt fra det britiske monarki, at tilintetgøre de primære nationalstater en efter en, inklusive USA, Rusland, Kina og Indien, hvis fortsatte eksistens vil være en alvorlig forhindring til virkeliggørelsen af det nuværende britiske monarkis kriminelle hensigt, en politik som ville medføre et kriminelt masse mord imod menneskeheden langt større end det, der blev gennemført under krigstidens tyranni under Adolf Hitler.

Dem, der har indsigt i disse spørgsmål, og som kunne yde modstand imod en sådan tydeligt anti-konstitutionel umoralsk proces, må advares om, at de sandsynligvis vil blive stillet til ansvar for den uret, de arbejder for at iværksætte.

Under de forhåndenværende omstændigheder er der blevet fremlagt mere end fuldt ud tilstrækkelige grunde for en rigsretssag imod præsident Barack Obama, i form af summen af hans handlinger og hensigtserklæringer indtil nu.«

Barack Obamas sundhedsreform vil øge dødeligheden i befolkningen gennem at skære i det offentlige tilskud og reducere behandlingsudbuddet. Man forsøger også at tilsidesætte forfatningen. Vil han stå over for en rigsretssag for forræderi?

Det er et meget hårdt sprog, og det er i princippet en opfordring til, et vink med en vognstang om, at hvis det her ikke stoppes, så skal der forberedes en afsættelse af Obama som præsident.

Og der er allerede nu et politisk jordskred i gang i USA. Der er en revolution på vej. Vi så det lidt i sommeren, i august begyndte det – netop i opposition mod den her sundhedsreform. Og det her vil vokse, og vokse, og vokse, efterhånden som folk finder ud af, hvad der foregår. Og fordi befolkningen ser, at de ikke er repræsenteret i Washington. Kongressen har åbenbart solgt ud. Senatet og Repræsentanternes Hus, de marcherer med i det her.

Obama lovede forandring. Ikke desto mindre så stiger arbejdsløsheden. Folk bliver fortsat smidt ud af deres huse, fordi de sættes på tvangsaktion, når de ikke kan betale renter og afdrag. Økonomien fortsætter med at disintegrere, og det eneste Obama og kongressen gør, det er at hjælpe spekulanterne, banker og lignende.

Så der er en revolution i gang. Og vi, med vores kampagne derovre, ved siden af alt andet hvad vi gør, har også nogle af vores unge medlemmer, som direkte stiller op mod nogle af nøglepersonerne i den her kabale i Washing-

ton. Rachel Brown, som nogle kender fra tv. Hun blev meget berømt, her tilbage i sommers, hvor hun diskuterede, hvor hun stillede spørgsmål til kongresmedlemmet Barney Frank, som er et af de demokratiske nøglemedlemmer til at køre alt det her igennem. Hun spurgte ham: »Hvorfor gør du det her? Det er en Hitlerisk politik. Hold op med det.« Hvor han så sagde til hende, »Jeg vil ikke diskutere med dig. Jeg vil hellere diskutere med et spisebord, end jeg vil diskutere med dig.« Det blev meget

vist pga. den her arrogance fra Washington. Han er også formand for komiteen for finansaktiviteter i Repræsentanternes Hus. Han er en af dem, som har været en nøgleperson i at lave de her hjælpepakker til bankerne. Hun stiller op mod ham i Massachusetts.

Summer Shields, en af vores unge aktivister ude i Californien, stiller op mod formanden for Repræsentanternes Hus, Nancy Pelosi, og så stiller vi også en kandidat op i Texas, Kesha Rogers, i det distrikt, hvor NASA befinder sig. På tirsdag [den 12. januar] vil de have en pressekonference i National Press Club i Washington for at fremlægge det her.

Og den 30. januar vil LaRouche så holde en webcast, som også vil dreje sig vældigt meget om det her.

Det, slaget står om, er: Vil USA gå ned med mand og mus? Vil man bare disintegrere økonomisk, og vil dollaren blive til konfetti? Eller vil USA sige: »Nu går vi tilbage til en

Franklin D. Roosevelt-lignende politik. Infrastrukturprojekter, nationaløkonomisk opbygning, tag alle de arbejdsløse unge og sæt dem i gang med forskellige opbygningsprogrammer. Få dem til at blive uddannet arbejdskraft igen.« Og at USA går sammen med Kina, Indien og Rusland, og laver et nyt globalt finanssystem.

Briternes brug af terror

Det er på den her baggrund, at vi nu ser denne eskalering af den internationale terrorisme. Lige efter København, hvor alle måtte sætte sig ned og spørge: »Hvad foregik der i København?«, så begyndte vi pludseligt at få alle de her ting. Både lidt ved siden af, som det her med Berlusconi, som faktisk var alvorligt; angrebet på Paven, og sådan nogle ting. Ham her underbuksbombemanden, som havde sprængstoffer i sine underbukser, som han så detonerede på et fly, der skulle til at lande i Detroit. Og sådan noget som det herhjemme, det her angreb på Kurt Westergaard, som på en eller anden måde også er forbundet med sådan nogle mærkelige netværker.

Deltager: »Det virkede amatøragtigt«.

TG: Det var ham her, som havde sprængstoffer i under-

Tre medlemmer af LaRouches Ungdomsbevægelse leder kampen for en ny politik i USA gennem at stille op ved kongresvalget i år. Rachel Brown (tv.) stiller op imod Barney Frank i Massachusetts, Summer Shields stiller op i Californien imod formanden for Repræsentanternes Hus Nancy Pelosi og Kesha Rogers (th.) i det distrikt i Texas, hvor NASA befinder sig.

bukserne også, for hvis det skulle have nogen som helst form for effekt, så skulle det være bragt til sprængning, mens flyet var i en høj højde, så hvis du slår et hul i skroget, så ville det give problemer for flyet. Det giver ingen mening, at vente til flyet er ved at lande i Detroit. Så det var ikke alvorligt ment. Det var ikke et forsøg på at få flyet til at falde ned.

Og i USA er det langt værre end her. USA snakker bare terror, terror, terror, efter det her. Også det her med, at man i alle lufthavne

skal have nye nøgenskannere, som de bliver kaldt, og det tager evigheder at flyve i USA lige nu pga. ekstra sikkerhed. Og USA er langt mere afhængigt af fly end andre, fordi man ikke kan komme rundt undtagen med fly. Så det rammer hele landet meget, og det skaber en national psykose.

Og jeg vil bare lige nævne i den sammenhæng, at oven i det, så har Israel netop nu åbent signaleret på forskellige måder, at man forbereder et angreb på Iran, for at ødelægge Irans potentiale til engang at kunne lave atombomber, siger man. Og hvis man skal lave et angreb på Iran, så skal det være med atombomber. De anlæg, man har i Iran, er så utilgængelige for konventionelle sprængstoffer, at hvis du skal sende nogle fly ind og bombe, skal de have rigtig god sprængkraft.

Spørgsmål: »En invasion?«

TG: Nej, det er ikke aktuelt. Det er luftangreb.

Og bare lige det her med det britiske. Nu har vi ikke undersøgt det så meget, det her med den danske, men ham her der havde sprængstoffer i sine underbukser, ja han kom altså fra London. Jo, der var også noget med Yemen. Men pointen er, at fra 2005-2008 blev han uddannet i London på University College of London. Han var formand for den islamiske forening osv. Og lige som vi har set med rigtig meget af den her terrorisme: London dukker op hele tiden som sådan et nøglested.

Også meget alvorligt i den her sammenhæng var den eksplosion man havde, hvor otte CIA folk blev dræbt i det østlige Afghanistan i et møde med –

Deltager: »En dobbeltagent«.

TG: En dobbeltagent, præcis. Men det skulle aldrig være sket. Og det er meget mystisk, for hvorfor fandt det møde sted på den måde? Der har været nogen, der har blandet sig i den normale procedure. Du vil aldrig nogensinde sende otte højstående personer, der var otte der blev dræbt, der var [faktisk endnu] flere, til et sådant møde. Det gør man ikke. Du vil have et par stykker, der mødes. Så vil du have nogle folk i sikker afstand, som måske kan lytte med, eller være klar til at gribe ind. Men det [man gjorde,] gør man af sikkerhedshensyn ikke. Man lader ikke bare folk marchere ind, uden at tjekke om de har sprængstoffer på sig.

Men det gør, at der er nogle, London, briterne, der gerne vil skifte dagsordenen til terror, terror, terror. Og undgå den egentlige diskussion, der foregår lige nu, nemlig hvilket menneskesyn, der skal regere verden. Det er det, der er på dagsordenen her fra begyndelsen af 2010: Skal det være private finansinteresser, som får lov til at tage magten over systemet, som vi har det med det globale finanssystem lige nu, som vi har det med EU, som nu bliver kørt af Lissabon-traktaten, hvor nationale regeringer ikke betyder noget mere? Som vi har det i USA, hvor det er Wall Street, der regerer? Og hvor Wall Street og spekulanterne får hjælp pakker til højre og venstre, men hvor den almindelige befolkning får lov til at gå neden om og hjem?

Eller siger man: »Befolkningen kommer først.« Det er befolkningen, det hele drejer sig om, og det er den fremtidige befolkning, vi skal sikre et grundlag for. Det må være alle tings mål.

LaRoucheplanen eller fascisme

Det, som man godt kan sige, var det USA blev etableret for at lave. Det var princippet. Vi er ikke undersætter til den britiske dronning. Alle mennesker har ret til liv, frihed, og søgen efter lykken. Punkt slut. Og så må vi lave nationer, der kan sikre de rettigheder. Sørge for at alle mennesker får lov til det. Sørge for at alle nationer, alle mennesker, kan tage det talent de måtte have, og så bruge det talent til gavn for menneskeheden. Og vide når de dør, at de ikke døde forgæves, som hvis de var en hund, eller en gris, eller et eller andet.

Og det er det, der står på spil nu. Det er spørgsmålet om, at enten så kører vi videre på systemets præmisser, og så bliver det at ofre land efter land, befolkning efter be-

folkning, i noget der bliver langt værre, end det man så i 30'erne i Europa, for at redde systemet, for at redde den gamle magtstruktur.

Eller også siger man: »Nej, vi laver en 4-magts aftale. Vi laver en LaRoucheplan. Vi laver en ny verdensorden, hvor vi går i gang med økonomisk opbygning.« Og det betyder, at en masse gamle gældsposter, fordringer må afskrives. »Ja, så gør vi det. Så lad dem gå bankerot. Det er ikke jordens undergang.«

Vi er i en situation, hvor det her ikke vil komme fra Europa. Rusland, Kina og Indien er i gang med det. USA skal vindes over til det. Det er det, vores kampagne i USA drejer sig om. Det er det, vi gør.

Men selv om det ikke kommer fra Europa, er det altafgørende, at Europa er med. For verden vil være et ufatteligt meget fattigere sted, hvis ikke vi har den europæiske kulturarv. Og det menneskesyn og den kreativitet, vi har set fra den europæiske kultur fra renæssancen og fremefter. Det er noget enestående, noget som ikke må gå tabt.

Og det er derfor, vi må sørge for i Europa – og her i Danmark – at alt det gode, den smukke tradition der er, gøres klart. At vi er klar til at gå med i det her. Det kan godt være, at et vink med en vognstang ikke er nok for den europæiske elite, til at gå med på det her. Det kan godt være, at man skal have nogle flere drøn oven i hatten, før man er villig til at droppe økologi og grøn tankegang, og alle de her absurditeter, også på det finansielle område. Men når det sker, så skal vi sørge for, at hele den europæiske kulturarv er der og kommer i spil, og er med til at opbygge verden.

Danske infrastrukturprojekter nu!

Så glem forbrugsfest, glem grønne jobs herhjemme som vejen ud af krisen. Det vil ikke fungere. Vi skal bygge infrastruktur. Vi skal droppe vindmøllerne. Vi skal i gang med kernekraft. Vi skal have magnettoget, højhastighedstog. Brintbiler kan vi så have, hvor vi bruger kernekraftværker, der skaber masser af billig brint, som vi så kan køre rundt på. Vi skal være med i rumfart, så vi også kommer med til Mars.

Og allerede nu vil det blive klart i løbet af vinteren, at hele vores infrastruktur faktisk hænger i laser. At vejene er i miserabel kvalitet. De falder fra hinanden. Når man rigtig får frostvejr, så bliver det afsløret, hvor dårlig standen er. De skal selvfølgelig repareres. Men vi har meget andet, der med det samme skal i gang. Kattgatbro, Helsingborg-Helsingør-forbindelsen, Femern Bælt, skoler, hospitaler byggeri osv. Og det er det, der skal på dagsordenen. Massiv opbygning.

Er der ikke penge til det, så må vi skabe kreditterne. Så må vi simpelthen sætte nationalbanken i gang med at skabe kredit til det her. Det er det, der er på dagsordenen i 2010.

De gode nyheder er, at vi har løsningen. Og alt hvad der skal til, det er, at mange flere folk går med og samarbejder med os, og hjælper os i det her, inklusive også folk der sidder i Folketinget og mange andre gode steder. Vågn op til dåd. Så skal vi nok vinde. Så skal vi nok få en spændende fremtid.

WEBCAST

Med Lyndon LaRouche: 30. januar 19:00 (CET)

We need a 4-power agreement for a new global credit system

www.larouchepac.com

Se også de seneste
LPAC-videoer

*Bliv medlem!
Giv et bidrag!
1551-5648408*

*Radio Schiller:
www.schillerinstitut.dk/radioschiller*

SCHILLER INSTITUTTET VED COP15

Aktivister fra Schiller Institutet var aktive fra dag ét ved klimatopmødet. I løbet af de 12 dage blev fire forskellige flyers uddelt til en stor del af de delegerede (der i følge delegerede var overalt på konferencen og blev flittigt diskuteret), der afslørede klimagate, forsøget på at skabe et grønt verdensdiktatur, den britiske dagsorden for befolkningsreduktion og nødvendigheden af en ny verdensorden for udvikling baseret på en 4-magts alliance mellem Kina, Indien, Rusland og USA. Hundrevis af individuelle diskussioner fandt sted og mange interviews blev givet, med dækning i bl.a. kinesiske aviser og i to interviews, der blev bragt på tv-stationen *Russia Today*.

Læs mere: www.schillerinstitut.dk

Schiller Institutets Nyhedsorientering er udgivet af Schiller Institutet. Ansvarsb. redaktør Tom Gillesberg, Redaktion Michelle Rasmussen, Janus Kramer Møller. Eget tryk.